

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – Transportes Jordi Besora, SL mot Generalitat de Catalunya

(Mål C-82/12) ⁽¹⁾

(Indirekt beskattning — Punktskatter — Direktiv 92/12/EEG — Artikel 3.2 — Mineraloljor — Skatt på detaljhandelsförsäljning — Begreppet ”särskilt ändamål” — Överföring av befogenheter till de autonoma regionerna — Finansiering — På förhand bestämd användning — Utgifter på områdena hälso- och sjukvård och miljö)

(2014/C 112/03)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Transportes Jordi Besora, SL

Motpart: Generalitat de Catalunya

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Tolkning av artikel 3.2 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1) – Mineraloljor – Punktskatt på detaljhandel med vissa mineraloljor – Andra indirekta skatter, än punktskatt, med särskilda ändamål – Skatt genom vilken eftersträvas ett mål som kan uppnås genom en annan harmoniserad skatt – Skatt som fastställts samtidigt med att vissa befogenheter överförs till de autonoma regionerna i syfte att delvis täcka de kostnader som de överförda befogenheterna ger upphov till – Rent budgetmässigt ändamål

Domslut

Artikel 3.2 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ska tolkas så, att den är till hinder för nationell lagstiftning genom vilken införs en skatt på detaljhandelsförsäljning av mineraloljor, såsom den skatt på försäljning av vissa mineraloljor (Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos) som är aktuell i det nationella målet. En sådan skatt – som ska finansiera de territoriella enheternas utövande av sina befogenheter på områdena för hälso- och sjukvård och miljö – kan nämligen inte anses ha ett särskilt ändamål i den mening som avses i nämnda artikel, eftersom den inte i sig syftar till att säkerställa skyddet för hälsan och miljön.

⁽¹⁾ EUT C 138, 12.5.2012

Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 februari 2014 – Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, tidigare Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl mot Europeiska kommissionen

(Mål C-132/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Stöd som beviljats allmännyttiga bostadsbolag — Beslut om förenlighet — Nationella myndigheters åtaganden för att följa unionsrätten — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Talan om ogiltigförklaring — Sakprövningsförutsättningar — Berättigat intresse av att få saken prövad — Talerätt — Stödmottagare som berörs personligen och direkt — Begreppet ”sluten krets”)

(2014/C 112/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, tidigare Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (ombud: P. Glazener och E. Henny, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: H. van Vliet, S. Noë och S. Thomas)

Saken

Överklagande av tribunalens beslut (sjunde avdelningen) av den 16 december 2010 i mål T-203/10, Stichting Woonpunt m.fl. mot kommissionen, där tribunalen avvisade en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 9963 slutlig av den 15 december 2009 om stödåtgärderna E 2/2005 och N 642/2009 – Nederländerna – Befintligt stöd och särskilt projektstöd till företag som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder

Domslut

- 1) Det beslut som Europeiska unionens tribunal meddelade den 16 december 2011 i mål T-203/10, Stichting Woonpunt m.fl. mot kommissionen, upphävs i den del tribunalen avvisade den talan om ogiltigförklaring som Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, Woningstichting Haag Wonen och Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl väckt mot kommissionens beslut K(2009) 9963 slutlig av den 15 december 2009 om statligt stöd E 2/2005 och N 642/2009 – Nederländerna – Befintligt stöd och särskilt projektstöd till bostadsbolag, såvitt avser stödordning E 2/2005.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Den talan om ogiltigförklaring som avses i punkt 1 i domslutet kan tas upp till sakprövning.
- 4) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för att den talan om ogiltigförklaring som avses i punkt 1 i domslutet ska prövas i sak.
- 5) Beslut i frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 138, 12.5.2012

Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 februari 2014 – Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede mot Europeiska kommissionen

(Mål C-133/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Stöd som beviljats allmännyttiga bostadsbolag — Beslut om förenlighet — Nationella myndigheters åtaganden för att följa unionsrätten — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Talan om ogiltigförklaring — Sakprövningsförutsättningar — Berättigat intresse av att få saken prövad — Talerätt — Stödmottagare som berörs personligen och direkt — Begreppet "sluten krets")

(2014/C 112/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (ombud: advokaterna P. Glazener och E. Henny)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: H. van Vliet, S. Noë och S. Thomas)